

РЕШЕНИЕ

№ 4626

гр. София, 09.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 24.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **13793** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано е във връзка с подадена от В. А. Ц. жалба срещу Решение № РО-754, от 15.11.2012 г. на ръководителя на Столично управление „Социално осигуряване” при НОИ, с което е отменено Разпореждане № 14697/14.09.2012 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО, за признаване на злополука за трудова такава. Твърди се незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалноправни разпоредби.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с редовно упълномощен адвокат, като поддържа жалбата. Претендира отмяна на решението и присъждане на направени разноски за водене на делото. Допълнително е представил и писмена защита.

Пълномощникът на ответника оспорва жалбата. Заявява искане за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], посредством адвокат също оспорва жалбата, изразявайки становище за законосъобразност на оспореното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема за установени и безспорни следните факти и обстоятелства.

Жалбоподателят В. А. Ц. е нает по трудово правоотношение от [фирма], като охранител. На 22.06.2012 г. изпълнявал служебните си задължения в специално

оборудвано помещение за охрана на частен дом в [населено място],[жк], ул. Лескова гора”. По същото време на обекта се намирал, заедно с Ц. и друг охранител – Г. Г.. Около 21 часа между двамата е възникнал конфликт, с последвала размяна на удари, в резултат на което Г. причинил на Ц. травматично увреждане – счупване костите на носа, установено със съдържащите се в административната преписка медицински документи. След изпълнение на процедурите, предписани с разпоредбите на чл. 57 и чл. 58 КСО длъжностно лице от СУ „СО”, определено на основание чл. 60 КСО е издало Разпореждане № 14697/14.09.2012 г., с което станалата с В. Ц. злополука е квалифицирана като трудова. Разпореждането е оспорено от осигурителя [фирма] и с Решение № РО-754, от 15.11.2012 г. решаващият административен орган - ръководител на СУ „СО” го отменил, след като подробно е анализирал фактичката обстановка, приемайки, че травматичното увреждане не е свързано с изпълнението на трудовите функции. Това становище оформя и основния правен спор по делото.

Като доказателства са приети тези, съдържащи се в административната преписка, представена от ответника, както и показанията на разпитания по искане на ответника свидетел Ц. Б. И. – служител на осигурителя [фирма], изпълняващ задължения на организатор на охраната на обектите, подопечни на дружеството.

Недоволен от решението жалбоподателят Ц. иска отмяната му, като поддържа доводи за това, че злополуката, която е претърпял има характер на трудова. В дадените по време на административното производство писмени обяснения подробно е описал причината за възникване на конфликта между него и колегата му Г., а именно – желанието на последния да гледа футболен мач от портативен телевизор, който носел със себе си, съответно – несъгласието на Ц., поради това, че телевизорът му пречел да наблюдава контролните монитори в помещението за охрана на обекта. В тази връзка оспорва приетата от ответника теза, че двамата са спорили, къде да бъде поставен телевизорът, за да се наблюдава по - добре футболният мач.

Жалбата против оспореното пред Съда Решение № РО-754, от 15.11.2012 г. е процесуално допустима за разглеждане, но е неоснователна.

Доказателствата, вкл. показанията на свидетеля дават възможност на Съда да приеме за несъмнено, че на посочената дата, по време на изпълнение на задължения, възложени им със сключени с [фирма] трудови договори, на охраняван обект, между жалбоподателя Ц. и неговия колега Г. е възникнал конфликт, по време на който двамата са си разменили удари, използвайки физическа сила. Не е спорно също, че Ц. е получил травматичните увреждания, не в резултат на падане или на друга случайна причина, а именно в резултат на удар, нанесен му от Г.. Без значение за случая е това, какъв е истинският повод за конфликта.

Съгласно определението на чл. 55, ал. 1 КСО, трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде квалифицирано като трудова злополука настъпилото по отношение на оспорвания внезапно увреждане на здравето (счупване на носните кости), причинило му временна неработоспособност, следва да са налице всички елементи от фактическия състав на цитираната норма. Не е достатъчно внезапното увреждане да е настъпило „през време на работа”, но то следва да е и „във връзка или по повод на извършваната работа”. За процесния случай не е налице кумулативно изискуемата от разпоредбата на чл. 55, ал. 1 КСО връзка между

увреждането и извършваната работа. Поради това не може да бъдат споделени разсъжденията, развити от жалбоподателя в жалбата му и в писмената защита. Изразът „във връзка или по повод на извършваната работа” означава, причината за внезапното увреждане на здравето на работника да е пряко свързана с извършвани от него дейности, които са присъщи и задължителни за длъжността, която изпълнява. Очевидно е, че жалбоподателят и неговият колега, наети от осигурителя като охранители са осъществявали физическа охрана на обекта, включваща и наблюдение на контролните монитори, върху които се визуализира картина от поставените камери. Само от наблюдението на мониторите вероятно не е възможно да бъдат получени някакви травматични увреждания, но вменените на жалбоподателя с длъжностната характеристика задължения изискват извършването и на други физически действия за охрана. Както стана ясно обаче, конкретната причина за увреждането е взаимна размяна на удари и тя определено не е свързана с осъществяване от Ц. на непосредствените му задължения за охрана на обекта. Последният извод Съдът прави независимо от това, дали повод за конфликта е спор, кой от двамата охранители да наблюдава по – добре футболния мач, или само поведението на Г., който е пречел на жалбоподателя да осъществява безпрепятствено и добросъвестно наблюдение на охранителните монитори. С други думи, не е достатъчно само това, травматичното увреждане да е настъпило през (по време) на служебно извършвана дейност, но и непосредствено да е свързано с тази дейност (работа). Внезапното увреждане на здравето на Ц. е в резултат от действия, включително от негова страна, които не са в изпълнение на пряката му работа като охранител на конкретния обект. Отговорността за увреждането, свързана с обезщетяване не може да бъде вменена на възложителя на работа, който се явява осигурител на жалбоподателя. Административният орган - ответник е постановил правилен акт, съответстващ изцяло на изискванията за форма и на относимите материалноправни разпоредби на КСО, поради което жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

С оглед така очертанятия изход на съдебния спор за жалбоподателя се поражда задължението, на основание чл. 143, ал. 4 АПК да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., определено в съответствие с чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 143, ал. 4 АПК, вр. чл. 118 КСО Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ направеното с жалбата от В. А. Ц. оспорване на Решение № РО-754/15.11.2012 г. на ръководителя на Столично управление „Социално осигуряване” при НОИ, с което е отменено Разпореждане № 14697/14.09.2012 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО, за признаване на злополука за трудова такава. ОСЪЖДА В. А. Ц. – [населено място],[жк], блок 436, етаж 15, ап. 99, ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столично управление „Социално осигуряване” при НОИ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: